

та му е чиста, мирна и спокойна! Той воли совѣсть-
тя си въ цѣлостъ и чистота-та да сачува, па макаръ
знаалъ, чи ще до просашка тога да дойде нежели съ
скаланъ и нечистъ совѣсть да плива въ сѣкакво из-
обиліе. Той са подноса съ чистъ-тя сватынъ на
своа-та совѣсть, и съ тихъ гласъ говори на свой-те
гонители, какъ то ще е нѣкогда превлагій Спаситель
на свои-те гонители въ вертоградъ-атъ съ божестве-
нъ кротость рекалъ: „Азъ съмъ она, кого-то тръ-
си-те!“ Никаква челоуѣческа пакость и свѣтско по-
руганіе не може неговъ-тя совѣсть да обезчести; ни-
какво злополучіе, никаква скръбъ не е въ състоаніе
тишинъ-тя и спокойство-то нейно да поколеба. Чело-
уѣкъ съ спокойнъ совѣсть, неплаши са нити отъ мра-
чнъ темница нити отъ затворъ; па и на само-то гу-
билище спокойно отива, защо е то за чистъ совѣсть
найголѣма слава, найголѣмо прославленіе. Потомство-
то ще надъ гробъ-атъ на такъвъ праведникъ да плаче.

На совѣстенъ челоуѣкъ са секій радостно преда-
ва. За ради него може да са рече, чи ни отъ кого
незавыси. Той е свой савръшенъ господаръ, ако и
да са не облача съ свилъ и въ кадифе. И кой-то
го единъ пѣтъ познае, не може да му одрече свое-
то почитаніе и други пѣтъ. Той нетрепери въ сѣрд-
це-то си, нити въ сѣдъ-атъ предъ сѣдїи-те, нити
предъ свой-атъ владѣтель, кой-то седи на престолъ.
Той и на самъ-тя смърть гледа въ очи-те съ сладъкъ
погледъ.

Блазѣ сномува, кому-то е совѣсть-та чиста, мир-
на и спокойна, нему е въ сѣрдце-то правый рай! —
Чиста совѣсть помага челоуѣку да повѣди свои-те
страсти и свои-те непрїатели; въ нуждъ и неволъ та